

גליון מספר 11

אור נחמיה

העלון לקהילת יוצאי קוצ'ין {הודו}

יוצא לאור לכבוד הצדיק המקובל האלוקי
הרב נחמיה מוטה זצוק"ל
בעידודו ובהכוונתו של מורנו ורבנו הרה"ג ר' יעקב יעקב שליט"א
רב הקהילה ומרא דאתרא של מושב "תעוז".

דבר העורך

קוראים יקרים
חוצים ניסן מזוהר יותר מכל עם
סניין פאטורה כי מניסן נאטו
אניסן סתיוס אהיטא: לכל
אדם יש עם את פאלות האישית
שלו בכל פאסי החיים והנה
פלות מצויים פאס אפסא בלאת
שכל כוח הסכל ואו אכ לאחרי
סיואנחו בני יפאל מן הסמוכה
ועסקו: אכ יוסל שוסקט אל
הפאלוקים מן הסמוכה וישאם
ה... אשם אל כן בואו יחזיו
ונחפוס אומנות אבותינו בינינו-
בזרי הפחילה ונעסק אל ה' אל
מכאול הפש וצרות הכלל
וכשתא תפילה זו מרמס אבי
נצרה עם אנו אפסא פסוסק
וישאם ה' את נאקתם ויעזר ה'
את גפיתו ולי:

אחי ופס פניני שב אהבה
שפס פאלון אשם כמאה לכל
חיוס מני פקפילה אפסא
ולשואם לכן אפסא פאל פסול
פופס מצא כל א' מני פקפילה
בפס פסח פסח ופסא שפס

אפיה יוסל

החוסן הנפשי בגלות מצריים - מתיבין?

מבוסס על הספר "שבת אחים"

"ויהי בחצי הלילה", פסוק זה נאמר בהגדה מתוך התפעלות ושמחה שכן פסוק זה מסמל את הפרק האחרון והסיום של ההבטחה האלוהית לאברהם: "...ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו' יג-יד). אם נתבונן מעט במושגי הזמן הרי שהדבר מפליא ביותר שכן מדובר בפרק זמן ארוך מאוד של גלות ושעבוד נוראי (אף כשנביא בחשבון את ההפחתה בכמות השנים כנאמר במדרש), שעבוד גופני קשה מנשוא, יסורי תופת ועינויים, וכאן טובי ההיסטוריונים וחוקרי העיתים שואלים: הכיצד? איך אפשר להחזיק מעמד כזוה צורה של שעבוד ולא זו אף זו שבני ישראל מגלים עקשנות מפליאה של דבקות בחיים כנאמר: "וכאשר יענו אותו כן ירבה כן ירבה וכן יפרוץ". כדי לנסות להבין זאת שומה עלינו לשוב לפרק הראשון והיא: **"ברית בין הבתרים"** ה' יתברך מבטיח לאברהם אבינו ע"ה זרע ברך ה' וגם הבטחה על הארץ בתורת ירושה, אמנם כל דבר שיתופי תלוי ועומד ברצון השותפים כדוגמת "חווה" כאשר א' מן הצדדים מפר חוזה הרי שהשני אינו מחויב עוד לחוזה והוא מתבטל, על בסיס זה שאל אברהם אבינו: "במה אדע כי אירשנה" ועל פי באור הרמב"ן, שאל אברהם: איך אדע שאהיה זכאי לרשת אותה? אברהם הבין, שאם צאצאיו לא יהיו זכאים, הקב"ה מצדו לא יקיים את ההסכם. על זה הייתה תשובתו של ה' יתברך שיחסיו לעם ישראל אינם "חוזיים", אלא הם בבחינת ברית. חוזה יכול להישאר בתוקף כל עוד הצדדים נאמנים לו, ואם לאו מתבטל לחלוטין. אולם ברית, לפי הגדרתה, בלתי ניתנה לשינוי וברית עם הקב"ה על א' כמה וכמה שאינה ניתנת לשינוי, היא נצחית, הקב"ה ערב שתמיד תהיה שארית נאמנה. תורף הדבר יובהר עפ"י **הסיפור הבא**: שני חסידים נהגו לבקר בכל שנה את רבם בחג הפסח, ובכל שנה התאכסנו בדרכם בפונדק מסוים, פעם אחת קיבל הפונדקאי את פניהם ברוח נכאה ואמר להם: אינני חסיד ולא תלמיד של רבכם, אך שמא תוכלו להעביר בקשתי ותחנתי לפני הרבי, הנה נער הייתי וגם זקנתי וזה לי חמש עשרה שנים מיום נשואי ולא זכיתי לפרי בטן, אשר על כן אבקש להזכירני לברכה אצל הרבי. שמעו זאת החסידים והסכימו להעביר בקשה זו, וכבר בבוקר החלה אשתו של הפונדקאי להתהלך בשכונה עם עגלת- תינוק יקרה, כאשר רואיה ברכו אותה בברכת "מזל-טוב" השיבה האישה שימתינו עם ברכה זו, שעדיין אין לה פרי בטן, אך עד מהרה יהיה לה, שכן הרבי עומד לברכה. שני החסידים בשומעם זאת באו במבוכה שכן ידעו הם שלא תמיד זוכים לכך שהבקשה תתקבל ותענה, אך לא אמרו דבר וחיש קל נשאו צרורותיהם לעבר מקומו של הרבי. לשנה הבאה כאשר שני החסידים שבו אל הפונדק, קול צהלה ושמחה קידם את פניהם, אכן, האישה זכתה לפרי בטן, הפונדקאי מיהר להושיבם בראש השולחן כיאה לשליחי המצווה, ואף הרעיף עליהם ברכות עד בלי די, לאחר זמן מה, שמו פעמיהם לעבר חצרו של הרבי, ובהיכנסם לקודש פנימה, הרהיב עוז אחד מהם ושאל את הרבי: "הן הרבי כלל לא ראה את הפונדקאי?", ואילו אני, תלמידך הנאמן, בכל שנה אני בא אליך, עוד מהתקופה שאבי היה מגיע, והנה אני נשוי מזה עשרים שנה ולא זכיתי לזרע של קיימא, ובכל שנה שטחתי בקשתי לפני הרבי והשערים ננעלו, הכיצד??. הרבי לקח את יד חסידו, הסתכל עמוק בתוך עיניו, ואמר: "במשך העשרים שנה הללו, האם קנית אי פעם עגלת תינוקות? כמה הייתה אמונתכם בהשוואה לזו של אשת הפונדקאי?". במשך כאלפיים שנה של חיינו בגולה הייתה **"עגלת התינוק"** שלנו מוכנה תמיד. למרות הדיכוי וההשפלה, מעולם לא אבדה תקוותנו שבא יבא הגאולה. באושוויץ ובטרבלינקה הלכו יהודים אל תאי הגזים, כש"שמע-ישראל" על שפתותיהם. מלותיהם נשברו, אך לא נשמתם, משום שידעו שהקשר שלהם עם הבורא הוא נעלה יותר מאשר סבלם הפיזי, יש לנו תנ"ך עם הבטחת ברית, והבטחה זו קיימת ועומדת לדור ודור.

אור נחמיה

אגוד קהילות יוצאי קוצ'ין

טלפון מערכת: 0527-629249

כתובת המשרד: רח' קלישר 5 ב"ב

מיקוד 51388

דוא"ל: ORNM12@walla.com

ניתן לשלוח הערות, תגובות, ומודעות

אין לטלטל בשבת במקום שאין ערוב:

© כל הזכויות שמורות למו"ל

חג הפסח בקהילת קוצ'ין!

מאמר מאת מורינו ורבנו הרה"ג יעקב יעקב שליט"א !

מרא דאתרא דמושב תעוז ורב הקהילה!

פעמים לפחות. את היין לחג הכינו מצימוקים ולא מענבים, מפני המחסור בענבים, יין זה כשר הוא לקידוש והבדלה עפ"י מה שפסק השו"ע (הל' שבת סי' רע"ו, והל' ברכת הפרות סי' ר"א סי"א). בשבת שלפני החג נהגו לקרא את ה"הקבצו" (אזהרות לפסח שכתב ר' יהודה הלוי) את הקריאה תרגמו למלבארית (כדי שכולם יבינו את תוכן האזהרות), אזהרות אלו כתובות בסדר הא' ב' ועוסקות

בעיקר בהלכות פסח, קריאה זו ותרגומה הייתה הכנה מתאימה למצוות אפיית המצות שנעשתה ע"י כל משפחה, או ע"י קיבוץ של כמה משפחות יחד בערב פסח. אפיית מצות המצוה לא הייתה מלאכה קלה, אך עשו אותה כפי מה שפסק השו"ע (הל' פסח סי' תנ"ח). והנה לפניכם תאור מלאכת האפייה: ראשית בדקו את החיטים בדיקה מדויקת וטחנו אותם במטחנת יד, את המים לצורך לישת הבצק שאבו מן הבארות ושמרו אותם במשך הלילה עד הלישה בכדי חרס חדשים (הערת העורך: ראה במדור "מאי טעמא" את באורו). לשו ורדדו את הבצק במהירות והכניסו לתנור שהיה מוסק בלולבים

ובסכך של חג הסוכות (עלי קוקוס). המצות שנאפו, הספיקו בד"כ רק ללילה הראשון ולמחרת, ולשבת חול המועד, ולכן בשאר ימות חול המועד לא אכלו מצות אלא אכלו מהמגוון הרב של התפריטים שנעשו מאורז. זה עתה קראתם על חלק מהמנהגים שנהגו בקוצ'ין לקראת חג הפסח, מנהגים אלו יסדתם בהררי קודש, עם מקורות מבוססים ומוטעמים. כמובן ישנם עוד מנהגים בחג זה, אך אין המקום מתאפשר להאריך בהם, ואי"ה אכתוב אותם בבוא העת עליי ספר. מכאן רואים אנו עד כמה קהילה קטנה בכמות אך גדולה באיכות כשלנו שהתגוררו בין המוני גויים, התכוננו לחג וקיימו את החג עפ"י ההלכה הפסוקה בשולחן ערוך. ולא הקילו במקום שצריך להחמיר, ולא הושפעו כהוא זה מכל הגויים שמסביבם, דבר זה נובע מתוך אמונתם הטהורה והתמימה בבורא עולם שצריך לקיים מה שכתוב בתורה הקדושה מבלי לנטות ימין ושמאל, זוהי גדולתם של אמותינו ואבותינו. נסיים בברכת: תזכו לשנים רבות נעימות וטובות, מועדים לשמחה, חג כשר ושמח לכם ולבני ביתכם. "יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם". ויהי"ר שכימי צאתנו מארץ מצריים יראנו נפלאות, ונזכה לביאת הגואל בחג זה "השתא הכא- לשנה הבאה בירושלים הבנויה". אמן!

אחים ואחיות יקרים, ה' עליהם יחיו!

לב מי לא ירגש בבוא עלינו לטובה חג הפסח, אשר בו רבו המנהגים המיוחדים לעדתנו יצ"ו. במאמר שלפניכם כתבתי בעהשי"ת על חלק מהמנהגים ואת מקורם. ראשית, אציין שחג זה, נחוג בקהילה עם כל ההקפדות קלה כבחמורה, בעניין איסור חמץ. כי ידעו אבותינו שחמור הוא חג הפסח משאר המועדים, שכל המצוות הנוהגות

בשאר המועדים אינם נוהגות אלא בשעת המועד, ואילו בפסח נתנה התורה מצוות ואזהרות הנוהגות גם קודם המועד וגם אחריו. ואיזו מצווה היא זאת? זאת מצות ביעור חמץ. לכן קיבלו על עצמם, חומרות יתרות כדי להרחיק את עצמם מחשש איסור חמץ, וחלילה וחס לזלזל בשום מנהג של חומרא שנהגו במקום מסוים יותר משאר מקומות בדברים הנוגעים לפסח **"כי מנהג ישראל תורה הוא"**. ידוע שמצב אבותינו בקוצ'ין לא היה כלכלית בכי טוב, על כן בהתקרב החג נהגו לתת מטעם בתיכנס"ס כסף למשפחות הנוזקות לקניית צרכי החג. למעשה מנהג זה

נהוג מדורי דורות בקהילות ישראל בתפוצות, לדאוג לעניים ולספק להם צרכי החג. מנהגנו זה מראה עד כמה חשוב ועזרו בקהילה לזולת כדי לשמחם ולעודדם בימי החג. מקור המנהג: הם דברי הרמ"א (הל' פסח סי' תכ"ט ס"א) וזה לשונו: "היו מחלקים לעניים חיטים לצרכי החג" עכ"ל. וזה מה שנקרא עד היום "קמחא דפסחא". למעשה ההכנות החלו כבר 30 יום קודם החג, הנשים בררו את האורז היטב, בערנות מרובה שלוש פעמים מיד לאחר חג הפורים, כי מנהגנו לאכול אורז בפסח, וזה היה עיקר מאכלם כפי מה שכתב השולחן ערוך (הל' פסח סי' תנ"ג ס"א). **אך יש להדגיש** שאכלו אך ורק אורז ולא סוגי קטניות כדוגמת: שעועית, אפונה, תירס, חומס, פול, וכדומה, אפילו ירוקים. וגם לא סוגי פיצוחים: גרעינים, בטנים, פיסטוקים וכו'. מנהג זה יסדתו על פי מה שכתב הרב "כף החיים" (הלכות פסח, סק' י') בשם ספר: "פקודת אלעזר", שיש קהילות בין הספרדים שאינם אוכלים קטניות בפסח וכן כתב הראשון"צ הגאון הרב מרדכי אליהו שליט"א שיש נהגו לאכול אורז ולא קטניות. לכן נראה לענ"ד שאין לפרוץ את המנהג וכל אחד מאתנו ישתדל כפי יכולתו שלא לאכול קטניות ופיצוחים חוץ מאורז. ראוי לציין שאת האורז שקונים היום לחג יהיה עם הכשר לפסח, היות ויש סוגי אורז המצופים בעמילן חמץ, כמובן שגם אורז עם הכשר לפסח צריך לבדוקו שלוש

מבצעי הצטרפות למנויים חדשים

כמה פעמים חשבת: איך להשיג את עלון? ולבסוף גם לא ראית אותו... מהיום תוכלו לקבלו מבלי לטרוח.

מנוי שנתי לגיליון מקנה לכם אפשרות הנצחת יקירכם בעלון ביום פקודתם, ובנוסף העלון מגיע ישירות לביתכם בלי לחכות ובלי מאמץ!

העלון יו"ל בסיוע "נגריית סימון"

בהנהלת אבי סימון (תעוז)

מבצעי החורף החם בעיצומם:

מחירים מיוחדים על מטבחים!

וכרגיל, אצלנו הנהח אמינות לבני העדה !

פלא: 052-672893

העלאת קווים לדמותו וציון זכרו של הרב חצדיק בקחילת קוצ'ין בחד חרב חכם אברהם חי בן אברהם זצ"ל

שביבי זכרון מאת שאר בשרו ר' אליהו מאיר הי"ו, חזן ביהכנ"ס המרכזי, תעוז!

החזן אליהו מאיר נ"י

לאחר מכן היה חזן לביתו, סועד פת שחרית ולמד ונח קמעה, לאחר תפילת מנחה וערבית היה סדר לימוד לנערים מגיל 14 שנה ומעלה, במסגרת זו היה

מלמד פרשיות השבוע, נביאים כתובים ותורה. סדר הלימוד בשבת: לאחר מנוחה קצרה היה מגיע לדרוש בריבים ומלמד את החק לישראל, הלכות ועוד. יש לציין שבשבת הקפידו להגיע רבים מבני הקהילה משני ביהכנ"ס והיו כולם, צעירים ומבוגרים כאחד, מתכנסים בביהכנ"ס קדאמבאגם ומחכים לבואו של הרב. זכורני כאשר היה מגיע מיד קמו כולם בהדרת כבוד עד שהיה מתיישב במקומו. בימי החגים היה דורש במתק שפתיו על דיני החג ומהותו, שפתו הייתה קולחת ומובנת שכן דיבר בשפה המלכאית. הדרת הכבוד לו רכשו באי ביהכנ"ס התבטא בזה שכולם היו ישובים ומוכנים קודם השיעור, ובמהלכו ישבו בנעימות ובקשב רב. רבנו נטע בלב שומעיו את הכבוד והערכה לתורה ומצוותיה דבר אשר בא לידי ביטוי ביום בו הוכנס ספר תורה לביהכנ"ס. העיירה הייתה לובשת חג ותושבי המקום היו מרוגשים ושמחים. יום קודם היה עורך רבנו סדר לימוד מיוחד החל משעות הערב בביהכנ"ס, במסגרת זו היה עורך תיקון מיוחד וקורא בדברי תורה, בין לבין הקהל היה שר מפיוטי העדה, כך היה נמשך התיקון למשך כל הלילה ולמחרת לאחר תפילת שחרית החל טקס הכנסת ספר התורה. **שאלה:** אמתי הגיע רבנו בשערי ארץ ישראל ומדוע? מאז ומתמיד נכספה וגם

כלתה נפשו של רבנו להסתופף תחת קריה נאמנה העיר רבתי עם ירושלים ת"ו אמנם דא עקא מסירות נפשו של רבנו למען קהילתו לא אפשרה להגיע מוקדם לשערי הארץ (היינו בתקופת העלייה הגדולה מהודו - 1954), היות ורבים מבני הקהילה נשארו עדיין בחו"ל אי לכך משאלתו של רבנו התקיימה מאוחר יותר בשנת 1961 לערך, או אז, לאחר קבלת הפנים החמה ממשפחתו, מקורביו ושומעי לקחו, התיישב רבנו בשכונת קטמון, ירושלים. שם המשיך רבנו בעבודתו קודשו עד זקנה ושיבה, ושם קיבל את קהל שומעי לקחו והרבה דעת וחכמה. רבות החכמות וקבלתי ממנו ותמיד שררה ידידות וקרבה בין בני המשפחה, זכורני כאשר ההיתי

מגיע לביתו תמיד קיבלני במאור פנים ושמוחה. **שאלה:** האם כבודו יכול לשפתנו בסיפור מופת אודות הצדיק? אכן רציתי לשתף את הקוראים בסיפור ששמעתי מעדות נאמנה וכך היה: מעשה ביהודי מבני הקהילה שאשתו הייתה בחודש השמיני להריונה, לפתע החלה האישה להרגיש ברע והובילה לבית החולים. כל ניסיונות הרפואים לחקור אודות סיבת המיחושים עלו בתוהו, מצבה החל להתדרדר עד כדי איבוד הכרה המלווה בלחץ דם גבוה. הרופא הראשי פנה לבעל והפטיר לעברו שצריך רחמי שמים וכדאי לבקש רחמים אצל חכם. בצר לו פנה היהודי למעונו של הרב ב"ם, הרב בשומעו זאת נסע תכף ומיד עם היהודי לבית החולים חרף גילו המופלג, בהגיעו למקום סגר את החלונות והסית היילון, לאחר מכן נטל במים את ידי החולה, וברכה בשמה המלא, התיישב רבנו בסמוך לחולה והחל באמירת תפילות ובקשות מתוך הספר רפואות שלו. לאחר כעשר דקות בקש כוס מים וברך עליו והניח המים על פיה של החולה, במשך כל הזמן הנ"ל האישה הייתה מחוסרת הכרה ובסכנת חיים, והנה לפתע החלה האישה לפקוח את עיניה ותזרה להכרה, אט אט החלה להתאושש וחיוך של הכרת הטוב נסוך על פניה. במשך דקות אלו שהתה במקום אישה נוספת שהייתה עדה להתרחש ומיד החלה לצעוק לעבר הרופאים שיבואו ויחזו בנס המיוחד הזה, מיד ניגשו טובי הרפואים למקום והתפעלו עד מאוד, כמוכן שהבעל הודה נרגשות לרב שזכותו וברכתו גרמה לנס הרפואי. סיפור זה הינו אחת מיני רבות על מעשה המופת שעשה רבנו בימי חייו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים וזכותו תהא מגן וצנינה עלינו ועל כל עמו ישראל, אמן!

בבואנו לראיון עם ר' אליהו מאיר נ"י, חזן ביהכנ"ס המרכזי במושב תעוז, נסחפנו אל כנפיי הדמיון לעבר העיר הגדולה ארנאקולם, בעיר זו התגוררו יהודים רבים, אנשי עמל הנהנים מיגיע כפיהם ואדוקים בשמירת דתם. בעיר זו חי ופעל הרב חצדיק המפורסם "וואוצ'קה מוליאר" זצ"ל (משפחתו חיתה במקום למעלה משלושה דורות).

שאלה: מהו מקור שמו של חצדיק? שמו המלא הינו הרב אברהם חי מוליאר זצ"ל, השם "וואוצ'קה" הינו שם חיבה שהיו מכנים את הזקנים והחשובים שבקהילה. "מוליאר" היינו רב, אדם מורם מעם וחכם גדול, המקור להוספה "חי" בצמוד לשמו היות וכאשר היו רוצים שהגולד יזכה לאריכות ימים היו הולכים לחכם והוא היה מוסיף את השם "חי" שהיה ידוע כסגולה לדבר זה. **שאלה:** מה ידוע לנו על משפחתו של חצדיק? רבנו נולד למשפחה בת ששה ילדים, שלשה בנים ושלוש בנות (אמו של החזן נ"י הייתה אחותו), אביו ר' אברהם ז"ל היה יהודי ירא שמים ועסק במסחר והיה מכונה בפי כל בשם החיבה: "אברמצ'ה". דודו מצד אביו היה הרב נחמיה זצ"ל שהיה רב הקהילה, בקיא בשמות, חזן, ושוחר ובודק. ממנו זכה רבנו לקבל דעת וחכמה והיה לחלמיו הקרוב וברבות הזמן למלא מקומו. לאחר פטירת הרב נחמיה זצ"ל מונה הרב אליהו מוטא זצ"ל (אליהו צ'קה מוליאר - אביו של החזן ר' משה ז"ל) להנהיג את הקהילה. בפרק זמן זה מונה רבנו לשמש כחזן בביהכנ"ס טקאמבאגם ולאחר פטירת הרב אליהו זצ"ל מונה רבנו לשמש פאר כרב הקהילה בשני בתי הכנסת, כמו כן שוחט, מוהל, סופר סת"ם ועוד.

שאלה: מהו עיסוקו של הרב בהנהגת הכלל? כמובן שעיסוקו המרכזי של הרב היה בלימוד התורה בתמידות, אך במקביל, בעיסוקו אל כלל הציבור היה עורך את סדרי החופות וכותב הכתובות, ולהבדיל בעריכת הגיטין (יש לציין שבהודו כמעט ולא היה מושג של גרושין), בנוסף לכך היה רבנו מסדר את לוח הזמנים של כל מעגל השנה, שהרי בתקופתו לא היה מצוי לוחות השנה והיה צורך לחשב ולערוך את כל סדר מעגל השנה כחגים צומות ועוד. כמו כן הרב עסק רבות בהשכנת שלום בין איש לרעהו ובעיות בסכסוכים שונים. וכמובן היה עונה תדיר לשאלות בהלכה על החגים ופסקי הלכותיהם. שמעו של רבנו הגיע ליהודי בגדאד שחיו

בעיר קוצ'ין, ואף להם פסק רבנו הלכות. כדי להגיע אליהם היה נוסע רבנו באוטובוס במשך כארבע שעות!! וכל זאת לשם שמים ושלא על מנת לקבל פרס. **היהודים** אלו לקראו "קאטו קוֹדֶר" (יהודים עשירים) ולפי השמועה הגיעו יהודים אלו לפני כ 400 שנה להודו ובהיום השתקעו מרביתם במושבה בנימינה. בנוסף לאמור לעיל היה רבנו מכריע בהלכות אף ליהודי פארוור, צנמאנגלאם, ומאלה וכן ליהודי בומבי שהיו שולחים שאלותיהם ע"י מכתב. בתחום הכתיבה היה רבנו כותב ספרי תורה תפילין ומוזות שהיה ניכר בהם רמת הידור גבוהה ודיוק מרבי (דוגמא לדבר ניתן לראות בספר התורה המהודר שכתב והיום נמצא במושב נבטים). בין יתר פעולותיו היה רבנו מוהל ידוע, את תורת המילה קיבל רבנו מפי זקן חשוב וחכם שלימדו את רזי המילה והלכותיה והיה כמעט המוהל היחיד שמל את הילדים באותה תקופה בעיירה וסביבתה, זכורני בהיותי נער צעיר, עזרתי לרבנו ביחד עם שאר בני המשפחה, בשריפת בגד נקי עד היותו חרוך במקצת, בגד זה היה רבנו מניח לאחר סיום הברית כדי לעצור את הדם. **שאלה:** כיצד היה נראה סדר יומו של הרב בלימוד התורה? סדר יומו של רבנו החל עם שחר, לאחר תפילת שחרית היה מלמד בביהכנ"ס את לימוד הטעמים, אותיות הא"ב, קריאה וקטיבה ועוד.

להכנת סדרת כתבות אודות חזני ורבני הקהילה דרוש מידע

ותיעוד אודות האישיות הבאים: הרב וואוצ'קה מוליאר זצ"ל, הרב אליהו מוטא זצ"ל (רב בארנאקולם), הרב נחמיה זצ"ל (שמש ברבנות לפני הרב וואוצ'קה), הרב יעקבאי מדי זצ"ל (רב בפשוואר), הרב דוד מדי זצ"ל (רב בקראצ'ין), הרב משה מדי זצ"ל, כמו כן ניתן לשלוח מידע על אישים נוספים אשר שמשו בקודש. אנה שתפו עמנו פעולה לתועלת הרבים!!

בגיליון הבא נביא את המשך חייו ופועלו של חצדיק מאת קרובו ושאר בשרו ר' אברהם יוסף נ"י

מן הגורן ומן היקב..

ספר המנהגים הגדול

תוכנית "ציון לנפש חיה" נמצאת בעיצומה, עשרות קרובי משפחה מיהרו לנצל את הזכות להנציח את קרוביהם עלי ספר, ובפרט שמדובר ביצירה התורנית הגדולה ביותר של הקהילה, יצירה המשלבת פסקי הלכה ומנהגי העדה החל מראש השנה דרך החגים הצומות ועוד ועוד. אחי! לב מי לא יתרונן שעה שספר המנהגים הגדול, פרי עטו של המרא דאתרא שליט"א, עומד ומוכן על מכבש הדפוס, היו סמוכים שמטרת התוכנית היא אך ורק בעבור הנצחת הקרובים בספר שיהא בע"ה יסוד בכל בית של העדה אשר על כן התרומה הינה סימלית בלבד. הננו מתכבדים להגיש בפניכם את אפשרויות ההנצחה:

כאשר שמו של הנפטר ותאריך מוטבע על גבי הספר, (אפשרי לחלוקה בבתי הכנסת או בין המשפחה), נאמר זאת שוב: זוהי הזדמנות נדירה לתת נחת רוח אמיתי ועילוי נשמה לקרובינו, ועוד בספר השייך כל כך לעדתנו! ואין מזרזין אלא למזרזין!

מאי טעמא? - המדור הפופולרי על מינהגי העדה!

בקהילתנו נהגו מקדמת דנא להניח את המים שלנו לאפיית המצות בתוך כדיי חרס חדשים, פנינו למו"ר הרב שליט"א שיוורה לנו הטעם **ולהלן תשובתו**: הנה בטעם הדבר כותב הרמ"א (בס' תנ"ה בסוף סק' א'): שצריך להניח את המים שם כדי לצנן את המים, ומצאתי בס"ד שכתב בספר הטעמים: (תצ"ד): שהסיבה לכך היות כי כל הבריות הן מארבע יסודות: אש, רוח, מים, עפר, ויסוד המים רבה על השלושה וכמו שכתוב בג"מ בשבת: "אין מוציאין אש לא מן המים וכ"ו..". "ושמעתי שממלאין כלי זכוכית במים ומעמידים אותם בשמש בצהריים עם מוך וצמר גפן, והאש יוצא מכלי הזכוכית, ולכן צריך שהמים יתקררו שלא יחמיצו, מכוח יסוד האש, את הקמח. וצריך שהמים יהיו מחוברים לקרקע כל היום" עד כאן דבריו.

אשר על כן מה נאה הוא מנהגנו לקחת כדיי חרס חדשים שהם הכלי היחיד מעפר הארץ ושומר על קרור המים שלא יחמיצו בצורה המובחרת ביותר!

שאלות נוספות יתקבלו בברכה!

בית ההוראה 88

בית ההוראה ושאלות בהלכה פתוחים לקהל הרחב מידי יום בין השעות 21.00 - 22.30 רישום לנישואין והדרכת החתן בנושא הבית היהודי יערך במקום (בתאום מראש). מחלקה להדרכת כלות (כנ"ל). לשאלות בעניני הלכה וקביעת תורים חייג: 9911655 - 02 בית הרב.

שידוכין לבני העדה

אנא לכתוב פרטים למר מ'רא ד'כא - (מרדכי)
ת.ד. 6637 ירושלים 910660
טל': 026257676 ושנפגש רק בשמחות!

חתום מגוי שנתי לאור נחמיה- **הבטאון שלך!**

"אור הזכויות": לרפואה, הצלחה ולהבדיל לעילוי נשמה!

העלון יו"ל לזכות

רבקה בת לאה תחי'
לברכה והצלחה
ולרפואה שלמה

העלון יו"ל בסיוע

מר טל בן אסתר
לברכה והצלחה
ולרפואה שלמה

העלון יו"ל בסיוע

מר אריה בן חוה
לברכה והצלחה
ולרפואה שלמה

העלון יו"ל לזכות

יפת בן רבקה אליאס
לרפואה שלמה במהרה
בתושחי

לעילוי נשמת

רחל בת ציפורה אליאס ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
ל' אדר א' תשס"ה

לעילוי נשמת

משה חיים בן שמחה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
הוקדש ע"י המשפחה

לעילוי נשמת

אברהם בן אפריים ז"ל
פנינה בת שרה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת: מר אבי סימון נ"י

לעילוי נשמת

יצחק בן יוסף ז"ל
אסתר בת שרה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת: מר יפת יוסף נ"י